

udnyttede Beskyttelse dermed er given, selv om Styrken af den effektive Nedsættelse ikke lader sig maale. At Nedgangen i Maksimumsbeskyttelsen er bleven saa stærk, som Tilfældet er, skyldes formentlig den Omstændighed, at den for dansk Puddersukker ved den ofte omtalte Tilfældighed opnaaede ekstraordinært høje Beskyttelse (indtil $3\frac{3}{4}$ Øre pr. Pd.) har været udnyttet for langt større Sukkermængder end under Forhandlingerne i 1906—08 almindelig forudsat, hvad ogsaa det stærke Fald i det afgiftsberigtigede lyse Sukker bekræfter, idet man her, som det fremgaar af Bilag II, Kolonne 4, gaar ned fra 36.19 kg i 1908 til 9.47 kg i 1911.

Ogsaa efter Gennemførelsen af de nye Sukkerlove af 1908 kommer det Spørgsmaal af og til frem, om ikke Sukkerfabrikkerne endnu kunne skaffe sig en ekstraordinær høj Beskyttelse for Puddersukkeret derved, at man ved simplere Rensningsmetoder, Centrifugering el. lign. kan bringe dette Sukker op over en Polarisation af 98 pCt.; at det til en vis Grad forekommer, er givet, og Resultatet for Beskyttelsens Vedkommende er da det, at man i Stedet for en Beskyttelse af 2,50 Øre pr. kg (Told 6,50 ÷ Afgift 4,00) opnaar en Beskyttelse af indtil 4,30 Øre pr. kg (10,00 ÷ 5,70), altsaa 1,80 Øre mere end egentlig beregnet, men da det kun drejer sig om smaa Sukkermængder (i 1911 var der af lyst Sukker i alt kun 9,47 Mill. kg, se Bilag II, Kolonne 4), kan det derved indvundne i det højeste kun komme til at dreje sig om 170,000 Kr., altsaa i Forhold til Beskyttelsen som Helhed et ret ubetydeligt Beløb, der sikkert tilmed, som Beskyttelsen i Almindelighed, ikke paa langt nær kan indvindes alt sammen. Mere Betydning har det maaske for Fabrikkerne, om man ad denne Vej i højere Grad kunde komme til at undgaa den dyrere Raffinering, men i saa Fald vil det kun være en i al Almindelighed rosværdig Besparelse af Produktionsomkostninger, der i og for sig ikke kommer Beskyttelsen ved, selv om Fabrikernes forbedrede Produktionsmetoder naturligvis styrke dem i Kampen om Markedet og for saa vidt gøre den virkelig tilstedeværende Beskyttelse endnu mere overflødig. Men hele dette Spørgsmaal spiller, i alt Fald for Tiden, kun en mere underordnet Rolle, idet man ved Siden af de nævnte 9,47 Mill. kg af Bilag VII ser, at der gaar over 64 Mill. kg ind til Bearbejdelse i Raffinaderierne*).

Her møder man imidlertid ofte et andet Spørgsmaal: om ikke Raffinaderif afgiften i Lov af 27. Maj 1908 § 2 giver Mulighed for en lidt højere Beskyttelse end egentlig tiltænkt — f. Eks. derved, at en eller flere af de nævnte Afgiftssatser var temmelig lav; der har tidligere været nogen Tilbøjelighed til at nære denne Anskuelse, men efter at Brysseler-Konventionen, som omtalt Sp. 2597, har fældet sin Dom i saa Henseende, maa det Spørgsmaal praktisk talt være bortfaldet. — Og en meget stor Fordel for Sukkerforbrugerne er der her naaet i Sammenligning med Forholdene før 1908: da kunde Fabrikkerne tilvende sig en ekstraordinær Præmie ved at lave smukt, lyst Sukker, selv om dets Godhed ikke stod Maal med dets Udseende; nu kan slikt kun i ringe Grad lade sig gøre og kun derved, at Sukkeret virkelig bliver godt og polariserer over 98 pCt. Det smukke Udseende bør ikke længere kunne skuffe Køberen.

Medens den teoretiske Maksimumsbeskyttelse altsaa med den nuværende store Produktion kan anslaaes til ca. $2\frac{3}{4}$ Mill. Kr. — et Tal, der selvfølgelig vil stige eller falde i Takt med Produktionen, — er det i alt Fald for Folk, der ikke have Adgang til Forretningens Detailler, umuligt at afgøre, hvor stor en Del af denne Beskyttelsesmulighed der faktisk er udnyttet. — Et Blik paa Tavlerne III og VI (Sp. 2621 og 2625) lader formode, at Beskyttelsen udnyttes mest under rolige Konjunkturer og lavere Priser**),

*) Sukker, der uden Raffinering bringes op over en Polarisation af 98, er ikke endnu frigjort for Lugt og Smag af Roer.

***) Jfr. L. V. Birck: Sukkerets Historie, Side 154—155.